

13/02/2021

Pr. Ioan Pădurariu: Ca preot de spital ești un fel de pompier de serviciu / Să privim boala ca pe o realitate a vieții

Părintele Ioan Pădurariu, preot de caritate de un an de zile la Spitalul „Sfântul Spiridon” din Iași, a relatat din misiunea desfășurată în această perioadă de pandemie, explicând că în calitate de preot de spital „ești un fel de pompier de serviciu”.

„În sensul că trebuie să fii prezent la orice oră în spital, și dimineața, și seara, și noaptea”.

„Am fost chemat și la ora 01:00 noaptea când au avut nevoie pacienții de sprijinul meu și trebuie să îi spovedești, celor care se pot împărtăși să le oferi acest lucru, dar în primul rând să le oferi acel sprijin sufletesc pentru că simt nevoia să fie ajutați”, a mărturisit preotul misionar în cel mai mare spital ieșean, unde sunt tratate și cazurile de Covid-19.

Clericul, care a împlinit în 13 februarie 2021 un an de misiune la Spitalul „Sfântul Spiridon” din Iași, a venit în ajutorul pacienților din unitatea medicală. El le-a vorbit

despre moarte din punctul de vedere al învățaturii creștine, s-a rugat pentru ei și a precizat că aceștia și-au revizuit atitudinea sufletească în fața bolii și a morții.

„Sunt două temeri mari ale omului, frica de durere, de chin și frica de moarte. Cred că mai importantă decât frica de moarte este frica de durere și atunci omul aflat în suferință nu știe unde să apuce”.

„Dacă uneori medicamentele nu îl ajută, cu toate că avem medici de foarte bună calitate în spital și care își dau tot interesul să îi ajute, uneori din cauza stării de sănătate nu se poate face mare lucru pentru dâșii și atunci își dau seama că singura scăpare este la Dumnezeu”.

„Și am simțit lucrul acesta, că după ce am stat de vorbă, după ce i-am binecuvântat și le-am citit rugăciuni de dezlegare, au altă putere de a merge mai departe și de a face față bolii, durerii, încercării și poate și gândului că pot muri”.

Părintele Ioan Pădurariu a trecut prin Covid-19, alături de soție și cei patru copii ai săi, dar a suferit o formă ușoară a bolii.

În urma acestei experiențe, cumulată cu cea din spital, preotul insistă ca în caz de boală să-l cerem ajutorul lui Dumnezeu.

„Să privim boala ca pe o realitate a vieții noastre. A nega că există o boală precum coronavirusul este o greșeală. Nu spun că trebuie să o amplificăm peste măsură, dar trebuie să conștientizăm că există și că ne afectează viața noastră, am simțit asta pe toate planurile, dar în același timp să ne punem încrederea că Dumnezeu ne ajută și nu ne lasă niciodată și prin oricât de grele clipe am trece, dacă avem credință în Dumnezeu putem face față”.

„Nu putem nici să trăim într-o teamă că cine știe ce s-ar putea întâmpla, dar să conștientizăm că trebuie să ne protejăm pe noi și pe cei din jur. Prevenția primează în aceste momente”.

Mărturisirea preotului ieșean este disponibilă integral [aici](#).